

Egyházjogi konferencia a biztonságról

A teológiai oktatásnak vagy a hittanárképzésnek nyilvánvalóan nem központi kérdése a mai konferencia témája, mégsem mondhatjuk, hogy nem tartozna egy szerzetesi hittudományi főiskola illetékességi körébe.

Az egyes referátumok és előadások bizonyára mérlegelik majd a mai magyarországi helyzetet ebből a szempontból. Engedjék meg, hogy a magam részéről egy személyes élménnyel támasszam alá a mai témát. Mikor vált az én számomra lényeges kérdéssé az egyházi intézmények biztonsága?

A ferences rend vezetése először 2008-ban, majd 2011-ben találkozára invitálta a ferences püspököket (bíborosok, püspökök, segédpüspökök, területi prelátusok, apostoli vikáriusok, apostoli prefektúrák előljárói). Megdöbbenve fedeztem föl, hogy milyen sokan szolgálnak közülük valóságosan és ténylegesen veszélyeztetett helyeken! Azóta egészen másképpen olvasom a híreket a világ egyes tájairól. Konkrét emberek, arcok, találkozások kapcsolódnak az addig távoli és holt adatokhoz. Mit csinálhat vajon most Sebastian Shaw, a pakisztáni Lahore püspöke? Hogyan igazodik el a Djiboutiban uralkodó kaotikus viszonyok közt Giorgio Bertin püspök, aki a milánói provincia tagjaként ment oda misszióba? Kijavította-e már a templomában okozott károkat a máltai Sylvester Magro, aki apostoli vikárius a líbiai Bengasiban? Biztonságban van-e az öreg Giuseppe Nazzaro, volt szentföldi kusztoz, aki a szíriai Aleppo apostoli vikáriusa?

Az egyházjog követi az életet – halljuk az alapszabályt. És ez az élet – tudjuk – nem mindig biztonságos. Kívánom a konferencia résztvevőinek és hallgatónak, hogy az egyházjogi részletkérdések közepette soha ne veszítsék szem elől, hogy a jog az életről, konkrét emberekről szól, akikért olykor aggódunk és biztonságukat féltjük.

Budapest, 2012. nov. 28.

Várnai Jakab